

[Kurt Brauer.]

penge skal skaffes; men jeg vil gerne høre, om socialministeren vælger forældrebetalingen eller den proportionale kommuneskat som den mest retfærdige måde at samle pengene sammen på.

Socialministeren (Nathalie Lind): Jeg vil gerne sige til hr. Albertsen og hr. Kurt Brauer, som berørte spørgsmålet om kommunernes adgang til i givet fald at yde tilskud til børneinstitutionerne, at spørgsmålet om, hvorvidt kommunerne uden særlig lovhjælp kan yde kommunale tilskud til sociale formål, afgøres af socialministeriet efter forhandling med indenrigsministeriet på grundlag af en fortolkning af de love, der vedrører socialministeriet.

Der findes i lov om offentlig forsorg, som jo er en grundlæggende principlov og derfor supplerer børneforsorgsloven på en række områder, en bestemmelse i § 1, stk. 2, hvori det er fastsat, at det offentlige ikke er berettiget til at yde den enkelte borger hjælp, medmindre det særlig er påbudt eller tilladt ved lov. Som følge heraf kan der ikke — og det er også meddelt folketingets socialudvalg, men jeg tager ordet for lige at klargøre forholdene her — ydes tilskud direkte til de enkelte forældre, hvorimod socialministeriet efter forhandling med indenrigsministeriet må være tilbøjelig til at mene, at kommunerne vil kunne yde generelle tilskud. Jeg vil nævne som eksempel, at der vil næppe være noget i vejen for, at der ved regnskabsårets udløb til en institution ydes tilskud til dækning af et underskud, og det må også antages, at der på forhånd af kommunen kan ydes generelle tilskud til samtlige institutioner i kommunen, hvilke tilskud så må tages i betragtning, når der skal skaffes dækning for den del af driftsudgifterne, der ikke finansieres gennem de i loven fastsatte tilskudsprocenter for henholdsvis staten og kommunerne.

Men det, jeg har behov for at understrege stærkt i dag — jeg synes, at det af visse udtalelser i aviserne fremgår, at der hersker en vis misforståelse — er, at dette ikke er noget nyt. Denne mulighed har altid været til stede, og den har derfor intet at gøre med de foreslåede lovændringer.

Hr. Albertsen rejste igen spørgsmålet om forholdet mellem de 50 mill. kr. og udbyg-

ningen af børneinstitutioner. Jeg var inde på allerede ved første behandling her i tinget, og jeg har gentaget i kronikken i går, at det må være ret indlysende, at vil man spare 50 mill. kr., må det enten betyde, at man får færre penge til rådighed, eller at man som her ved at forhøje forældrebetalingen bliver i stand til at finansiere driften af samme antal institutioner som oprindeligt forudsat.

Hr. Albertsen siger, at ikke en røst har løftet sig til fordel for regeringens forslag her. Men det er ikke rigtigt. Hr. Albertsen har ikke været så omhyggelig en avislæser, som jeg troede. Det er ikke få læserbreve, ikke standardiserede, men ganske almindelige læserbreve, f. eks. i københavnske formiddagsblade, hvori også enlige mødre og andre, som selv berøres af forslaget, har givet udtryk for, at de under de givne forhold fandt lovforslaget rimeligt. Der er sandelig også kommet ikke så få personligt skrevne henvendelser til socialministeriet herom.

Endelig nævnede hr. Kurt Brauer, at visse københavnske kommuner ville benytte sig af den mulighed, som altså altid har været til stede, og som også er til stede i dag, til at betale et større generelt tilskud til børneinstitutionerne. Men hr. Kurt Brauer kom ikke længere i den pågældende artikel, som jeg også har set, end til at nævne de kommuner, som sagde ja. Han burde være gået videre og have nævnt andre kommuner, f. eks. Esbjerg, hvor socialudvalgsformanden siger, at det vil han ikke komme med forslag om, og at han ikke er i tvivl om, at der ikke vil ske nogen afgang af børn fra vuggestuer og børnehaver. Når man gengiver noget, bør man vel tage begge sider med, også i denne sag.

Kurt Brauer: Tak til socialministeren. Jeg kan bare ikke takke for svar på mit spørgsmål om, hvilken opkrævningsmetode socialministeren finder mest anvendelig og mest retfærdig. Jeg spurgte i og for sig også de borgerlige ordførere i denne sag. Jeg har ikke fået noget svar. Hvad er den mest retfærdige opkrævningsmetode? Når vi vil have børnehaver her i landet, er det så mest retfærdigt at opkræve pengene hos forældrene, eller er det mere retfærdigt at opkræve dem over den proportionale kommuneskat? Hvis man herfra f. eks. ville ud-